

Sygn. akt XXIII Ga 973/15

Sygn. akt XXIII Gz 679/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 listopada 2015 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie XXIII Wydział Gospodarczy Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący:	SSO Bolesław Wadowski
Sędziowie:	SO Magdalena Nałęcz (spr.) SO Renata Puchalska
Protokolant:	prot. sąd. Michał Lutrzykowski

po rozpoznaniu w dniu 19 listopada 2015 r. w Warszawie

na rozprawie

sprawy z powództwa S. R.

przeciwko Przedsiębiorstwu Państwowe (...) w W.

o zapłatę

na skutek apelacji powoda

od wyroku Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w Warszawie

z dnia 16 marca 2015 r., sygn. akt XV GC 4355/13

na skutek zażalenia pozwanego

od wyroku Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w Warszawie

z dnia 16 marca 2015 r., sygn. akt XV GC 4355/13

I. oddala apelację;

II. odstępuje od obciążenia S. R. kosztami postępowania apelacyjnego;

III. przyznaje r.pr. S. J. wynagrodzenie w kwocie 1200 zł (tysiąc dwieście złotych) powiększonej o podatek VAT tytułem nieopłaconej pomocy prawnej świadczonej z urzędu i nakazuje wypłacić Skarbowi Państwa – Sądowi Okręgowemu w Warszawie przedmiotową kwotę;

IV. oddala zażalenie;

V. odstępuje od obciążenia S. R. kosztami postępowania zażaleniowego;

VI. przyznaje r.pr. S. J. wynagrodzenie w kwocie 150 zł (sto pięćdziesiąt złotych) powiększonej o podatek VAT tytułem nieopłaconej pomocy prawnej świadczonej z urzędu i nakazuje wypłacić Skarbowi Państwa – Sądowi Okręgowemu w Warszawie przedmiotową kwotę;

SSO Magdalena Nałęcz	SSO Bolesław Wadowski	SSO Renata Puchalska
----------------------	-----------------------	----------------------

Transkrypcja do wyroku Sądu Okręgowego w sprawie o sygn.

XXIII Ga 973/15 z 19.11.2015 r.

00:17:09 – 00:35:11 (...)

Powód S. R. wniósł pozew do Sądu Okręgowego przekazanego później Sądowi Rejonowemu o żądanie zasądzenia kwoty 25.000 zł, jako rekompensatę za spadek wartości nieruchomości, 1.225 zł tytułem nakładu poniesionych dla wyciszenia mieszkania, oraz zadośćuczynienia w kwocie 1 zł dziennie za trzydziestopięcioletnie znoszenie uciążliwego hałasu samolotowego od dnia zamieszkania, to jest od 30 października 1978 roku do dnia zapłaty. Powód wniósł także obciążenie pozwanego kosztami procesu i jako podstawę prawną wskazał art. 129 ustęp 2 w związku z art. 136 ustęp 3 ustawy Prawo ochrony środowiska, oraz uchwałę Sejmiku Województwa (...) z dnia 20 czerwca 2011 roku, w sprawie utworzenia obszaru ograniczonego użytkowania dla (...) im. (...) w W.. W uzasadnieniu wskazał, że lokal mieszkalny, w którym mieszka znajduje się w trzeciej strefie ograniczonego obszaru użytkowania na wlocie i wylocie ścieżki podejścia i startu do i z krótszego lotniskowego pasa, przez co poziom lotniskowego hałasu na przedłużeniu pasa jest znacząco większy niż w okolicach domostw położonych pół kilometra czy kilometr w bok. Sąd Okręgowy przekazał sprawę do rozpoznania Sądowi Rejonowemu a w odpowiedzi na pozew pozwany wniósł o oddalenie powództwa w całości, zarządzenie na jego rzecz od powoda kosztów postępowania w tym kosztów postępowania w tym kosztów zastępstwa procesowego, wskazując, że powód po pierwsze nie wykazał tytułu prawnego do nieruchomości, po drugie powód nie udowodnił szkody ani związku przyczynowego, skutkowego lub między szkodą a regulacjami prawnymi wprowadzonymi na podstawie uchwały Sejmiku Województwa (...) z dnia 20 czerwca 2011 roku. Bowiem w ocenie pozwanego, powód nie wykazał, aby w lokalu istniał nieodpowiedni poziom klimatu akustycznego wymagający przeprowadzenia tak zwanej rewitalizacji akustycznej. Czyli zwiększonej izolacyjności akustycznej w lokalu. Pismem procesowym z dnia 20 maja 2014 roku powód cofnął powództwo wraz z zrzeczeniem się roszczenia w zakresie kwoty 25.000 zł stanowiącej odszkodowanie z tytułu spadku wartości nieruchomości. Ponadto powód złożył dokumenty potwierdzające tytuł prawny do lokalu. Sąd Rejonowy ustanowił następujący stan faktyczny, powód S. R. jest w współwłaścicielu spółdzielczego własnościowego prawa do lokalu numer (...) położonego na siódmym piętrze budynku przy ulicy (...) w W., który jest usytuowany na działkach o numerze (...), którą to nieruchomość wynajmuje od 1978 roku. Przedmiotowa nieruchomość jest położona w sferze obszaru ograniczonego użytkowania utworzonego na mocy uchwały numer 76/11 Sejmiku Województwa (...) dnia 20 czerwca 2011 w sprawie utworzenia obszaru ograniczonego użytkowania dla (...) imienia F. C. w W., która weszła w życie 4 sierpnia 2011 roku, która składa się ze sfery Z1 i Z2. Przy czym powód w 2002 roku kupił okna do lokalu numer (...) położonego na siódmym piętrze w budynku przy ulicy (...) w W. za kwotę 5.750,07 zł, płacąc za wymianę tych okien 1.449, 98 zł. Powyższy stan faktyczny Sąd Rejonowy ustalił na podstawie dokumentów dotyczących akt sprawy wskazując, że strona powodowa cofnęła wniosek złożony przez siebie na powołanie biegłego z zakresu budownictwa i z zakresu akustyki. Sąd Rejonowy zważył, że co do kwoty 25.000 zł powództwo zasługiwało na umorzenie z uwagi na jego cofnięcie, co nie było sporne między stronami, co do oddalenia powództwa w pozostałym zakresie Sąd uznał, że strona powodowa nie wykazała szkody, w szczególności Sąd oddalił powództwo dotyczące żądania rekompensaty 1.225 zł tytułem nakładów poniesionych na wyciszenie mieszkania, a tak dużo daje zadośćuczynienia w wysokości 1 zł dziennie za trzydziestopięcioletnie znoszenie hałasu samolotowego związanego z położeniem lokalu

mieszkalnego powoda w sferze obszaru ograniczonego użytkowania. Zgodnie z art. 129 ustęp 2 Ustawy z dnia 24 kwietnia Prawo ochrony środowiska, w związku z ograniczeniem sposobu korzystania z nieruchomości właściciel może żądać odszkodowania za poniesioną szkodę. Sąd Rejonowy wskazał, że wbrew stwierdzeniom pozwanego zawarte w odpowiedzi na pozew, powód wykazał przysługującą mu legitymację czynną do wystąpienia z roszczeniem w związku posiadanym tytułem posiadaniem tytułu prawnego do lokalu mieszkalnego numer (...) położonego w W. przy ulicy (...). Bowiern przedłożone tak sprawy kserokopie aktu notarialnego wynika, że powodowi od dnia 18 listopada 2009 roku przysługiwał na zasadach wspólności majątkowej małżeńskiej, spółdzielcze lokatorskie prawo do przedmiotowego lokalu. Prawo to na podstawie umowy zawartej przed notariuszem są przyniesione, przekształcone na spółdzielcze własnościowe praw do lokalu, przy czym pozwany nie kwestionował wyżej wymienionego dokumentu. Tym samym Sąd Rejonowy uznał, że powód wykazał legitymację czynną do wystąpienia z powództwem. Z kolei legitymacja bierna pozwanego wynika z art. 136 ustęp 2 Prawo ochrony środowiska, według którego obowiązany do wypłaty odszkodowania, wykupu nieruchomości jest ten, którego działalność spowodowała wprowadzenie ograniczeń w związku z ustanowieniem obszaru ograniczonego użytkowania. Sąd Rejonowy w dalszej części swoich rozważań, przeszedł do terminu zawitego, który jest określony w art. 129 ustęp 4 powołanej wyżej Ustawy, który stanowi, że z roszczenie o odszkodowanie można wystąpić w okresie dwóch lat od dnia wejścia w życie rozporządzenia lub aktu, prawa miejscowego powodującego ograniczenie sposobu korzystania z nieruchomości. Dwuletni termin zakreślony art. 129 ustęp 4 Prawo ochrony środowiska, jest terminem zawitym, co oznacza, iż jego niedochowanie powoduje wygaśnięcie roszczenia a fakt upływu tego terminu Sąd ma obowiązek wziąć pod uwagę z urzędu. Dla zachowania tego terminu niewystarczający jest zgłoszenie żądania bezpośrednio obowiązany do zapłaty. W niniejszej sprawie powód złożył pozew w dniu 29 lipca 2013 roku a więc jeszcze przed upływem terminu, o którym mowa wyżej i w tym stanie rzeczy zarzut pozwanego dotyczący upływu terminu zawitego, na zgłoszenie roszczenia okazał się chybiony. Pozwany jednakże trafnie podniósł zarzut nieudowodnienia roszczenia. Powód nie wykazał, bowiem, przesłanek odpowiedzialności pozwanego ani na podstawie przepisu Prawo ochrony środowiska i na podstawie art. 445 Kodeksu cywilnego, na który powoływał się ustanowiony w sprawie pełnomocnik z urzędu powoda. W niniejszej sprawie powód nie wykazał wysokości poniesionej szkody, co prawda powód kupił w 2002 roku okna do lokalu numer (...) położonego na siódmym piętrze w budynku przy ulicy (...) za kwotę 5.000 zł ponad, płacąc za wymianę tych okien ponad 1.000 zł nie udowodniono jednak, że dlaczego powód dochodzi zapłaty kwoty 1.225 zł, samo twierdzenie powoda, że jest to różnica pomiędzy zwykłymi oknami a oknami z podwyższoną dźwiękochłonnością jest niewystarczające to na powodzie spoczywał w tym zakresie ciężar dowodu, zwłaszcza, że pozwany przyznał zarówno wysokość tej kwoty, jak też jej zasadność. Powód nie wykazał takich przesłanek odpowiedzialności odszkodowawczych obciążających pozwanego. W ocenie Sądu Rejonowego wykazanie wysokości szkody w związku z dostosowaniem nieruchomości do właściwego klimatu akustycznego zgodnego z wymogami uchwały Sejmiku Województwa (...) z dnia 20 czerwca 2011 roku numer 76/11. Tematem niniejszej sprawy do wiadomości specjalnych, zatem powinno nastąpić po przez przeprowadzenie dowodu z opinii biegłego sądowego. Powód, co prawda taki wniosek początkowo zgłosił jednak, że on został cofnięty. W przedmiotowej sprawie, zatem powód nie wykazał, aby w lokalu spornym zachodziła potrzeba wymiany okien, za które odpowiedzialny byłby pozwany. Kserokopie faktur VAT w ocenie Sądu, nie mogą stanowić dostatecznego i skutecznego dowodu na wysokość nakładu poniesionych przez powoda w celu dostosowania lokalu do panującego hałasu związanego z ruchem samolotów. Wymiana okien w ocenie Sądu Rejonowego miała miejsce w 2002 roku, a więc ponad 10 lat przed złożeniem pozwu. Powód mieszkał w lokalu od 1978 roku i tym samym nie można wykluczyć, że wymienił okna w związku z użytkowaniem ich przez okres 24 lat. Powód nie udowodnił tym samym, że konieczność wymiany okien związana była z nadmiernym hałasem panującym w lokalu i jak również nie wykazał w ogóle, że w lokalu, w którym mieszka normy hałasowe związane z ruchem przedsiębiorstwa pozwanego zostały przekroczone. Skutecznym dowodem na powyższą okoliczność nie mogą być także podstawione przez powoda zdjęcia. Zgodnie z regułą ciężaru dowodu wskazano w art. 6 Kc, 232 kpc, powód powinien przedstawić dowody uzasadniające jego roszczenie zarówno, co do zasady, jak i co do wysokości, a niewykazania faktów istotnych dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy, to jest szkody, zdarzenia powodującego szkodę związku przyczynowo skutkowego pomiędzy tymi zdarzeniami a szkodą skutkowało oddaleniem powództwa. Powyższe rozważenia należy odnieść także do ostatniej części żądania powoda to jest zadośćuczynienie, które powód sprecyzował na kwotę 12.775 zł. Art. 435 który wskazywała pełnomocnik powoda znajduje zastosowanie, gdy nieruchomość znajduje się poza strefą OOU i dochodzi do rekompensaty szkód. Ewentualnie mamy do czynienia z wyrządzeniem szkody na osobie lub ze szkodą na

mieniu nieobjętą w artykule 129 i 136 Ustawy Prawo ochrony środowiska. Dowiedzenie poniesienia szkody z art. 435 wymaga wykazania szkody oraz związku przyczynowo skutkowego pomiędzy ruchem zakładu a szkodą, czego w toku procesu nie wykazano. Przy czym jak wskazał Sąd Rejonowy podmiotem uprawnionym do dochodzenia roszczenia na podstawie art. 445 Kc jest pokrzywdzony w skutek uszkodzenia ciała, rozstroju zdrowia, pozbawienia wolności lub skłonienia do poddania się czynowi nierządному. A więc wyłącznie odpowiada fizycznie, odpowiedzialność może ponosić natomiast każdy podmiot w stosunku cywilno-prawnym, dlatego, że jeżeli jest sprawcą naruszenia lub odpowiada za sprawcę. Przedmiotem w postępowaniu powód po pierwsze nie wykazał, że działanie pozwanego naruszyło, jakiegokolwiek jego dobro osobiste, a po wtóre to, że naruszenie to wywołało u niego rozstrój zdrowia czy jakiegokolwiek inny uszczerbek. Wobec powyższego także roszczenie zakładu w zakresie żądania zadośćuczynienia należało dać, jako nieudowodnione, o czym Sąd orzekł w punkcie drugim sentencji wyroku. W punkcie trzecim Sąd na podstawie art. 102 k.p.c., odstąpił, odstąpił od obciążenia powoda kosztami postępowania w sprawie wskazując, że sytuacja strony powodowej w szczególności jego stan zdrowia i trudna sytuacja ekonomiczna, uzasadniają odstąpienie od obciążania strony powodowej kosztami postępowania w szczególności w kontekście w tym, tego stanu faktycznego, gdzie te koszty obejmują zaledwie zastępstwo przez pełnomocnika.

Apelację od powyższego wyroku złożyła strona powodowa, zarzucając temu wyrokowi naruszenie artykułu 232 i 382 k.p.c. po przez nie dopuszczenie dowodu z opinii biegłego w sytuacji, kiedy w niniejszej sprawie konieczne było ustalenie wysokości, szkody przy pomocy wiadomości specjalnych biegłego, od którego to biegłego Sąd opinii nie zasięgnął, oraz artykułu 227 k.c. w związku 217 k.p.c. poprzez oddalenie wniosku dowodowego w postaci zobowiązania pozwanej do przedstawienia statystyk lotów, to jest wskaźników obrazujących dynamikę lotu lotniczego na krótszym pasie w latach 1978-2013 oraz dobowe statystyki startów i lądowań na krótszym pasie w roku 2013 podczas gdy dowód ten był istotny dla wykazania natężenia ruchu nad domem powoda oraz związanej z tym uciążliwości oraz hałasu powodowanego tym ruchem. Z uwagi na podniesione zarzuty strona powodowa wniosła o zmianę zaskarżonego wyroku w części oddalającej powództwo, uwzględnienie powództwa w całości ewentualnie o uchylenie przedmiotowego wyroku. Strona powodowa złożyła zażalenie na rozstrzygnięcie o kosztach postępowania dokonanych przez Sąd Rejonowy oraz o naruszenie art. 102 k.p.c. w związku z art. 98 k.p.c. po przez błędne przyjęcie, że zachodzą wyjątkowe okoliczności uzasadniające odstąpienia od obciążania powoda kosztami procesu według norm przypisanych. Sytuacji, gdy powód takich sytuacji tylko nie wykazał, ale nadto skorzystanie z art. 102 powinno być stosowane tylko w bardzo szczególnych sytuacjach, które nie potwierdzają okoliczności niniejszej sprawy ani zgromadzony materiał dowodowy a zatem powód, jako strona przegrywająca proces zgodnie z art. 98 powinien wrócić pozwanemu koszty procesu według norm przepisane, które w niniejszej sprawie wynosiłyby 2.417 zł. Strona pozwana wniosła o oddalenie apelacji z kolei strona powodowa wniosła o oddalenie zażalenia.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

W ocenie Sądu Okręgowego, co do apelacji należy uznać, że zarzuty w niej podniesione były niezasadne Sąd Okręgowy w całości podzielał ustalenia faktyczne i rozważania prawne Sądu Rejonowego. W szczególności należy wskazać, że słusznie Sąd Rejonowy wykazał w uzasadnieniu, że strona powodowa nie sprostowała ciężarowi dowodu. Ciężar dowodu w sprawach cywilnych spoczywa na stronie, która wywodzi z tego skutki prawne a więc jest uregulowane w art. 6 Kc i 232 kpc. I strony są zobowiązane wskazywać dowody dla stwierdzenia faktów, których wywodzą skutki prawne. Sąd może wyjątkowo dopuścić dowód z urzędu lub dowód niewskazany przez stronę, ale musi do tego podchodzić z należąca ostrożnością tak by nie narazić się na zarzut braku bezstronności rozpoznawania sprawy. W niniejszej sprawie strona powodowa reprezentowana przez pełnomocnika profesjonalnego i wniosek o powołanie dwóch biegłych a mianowicie z zakresu akustyki i z zakresu budownictwa złożyła. A zatem wiedziała o tym, że na niej spoczywał ciężar dowodów w niniejszej sprawie. Nie mniej jednak ten wniosek dowodowy został cofnięty i z uwagi na powyższe strona powodowa nie sprostowała ciężarowi dowodu wykazania wysokości szkody. Należy podkreślić, że w sprawach cywilnych rzeczą Sądu nie jest zarządzanie dochodzeń w celu uzupełnienia lub wyjaśnienia jednej ze stron lub wykrycia środków dowodowych pozwalających na ich udowodnienie, ani też Sąd nie jest zobowiązany do przeprowadzenia z urzędu dowodów zmierzających do wyjaśnienia okoliczności istotne dla wyjaśnienia sprawy. Obowiązek przedstawienia dowodu spoczywa na stronach, a ciężar udowodnienia faktów mających istotne znaczenie

dla wszczęcia sprawy spoczywa na stronie, która z tych faktów wywodzi skutki prawne. W ocenie Sądu Okręgowego, co do niedopuszczenia przez Sąd Rejonowy dowodu z postaci przedstawienia statystyk lotów, należy uznać, że dowód ten nie zmierzał do wyjaśnienia sporych okoliczności w niniejszej sprawie. Bowiern zarówno Sąd Rejonowy jak i Sąd Okręgowy, bo jest to notorium, wie że, i to wynika również z uchwały Sejmiku Województwa (...), natężeniu ruchu samolotowego nad spornym lokalem i nad nieruchomościami, gdzie ten lokal jest położony, jest znaczne, ale istotną sprawą jest ustalenie, jaka jest wysokość szkody. Czyli jakie powinny być nakłady na zmianę klimatu akustycznego strony powodowej - ewentualnie, jakie powinny być dokonane zmiany w spornym mieszkaniu tak by zniwelować te dźwięki, które wydawane są przez samoloty przy startach i przy lądowaniach. A zatem wniosek dowodowy strony powodowej, który zmierzał do ustalenia wskaźników ukazujących dynamikę ruchu lotniczego nie zmierzał do ustalenia spornych okoliczności, istoty w niniejszej sprawie. To, że tak, dynamika jest, że dźwięki wydawane przez samoloty naruszają klimat akustyczny przedmiotowej nieruchomości jest bezsporny. Spór sprowadzał się do wysokości nakładu, w jakim musiałoby ewentualnie strona powodowa na przedmiotową nieruchomość ponieść by doprowadzić do właściwego klimatu akustycznego. Te wnioski dowodowe, które zmierzały do wykazania tych okoliczności zostały przez stronę powodową podtrzymane, zostały cofnięte i tym samym pozostały materiał dowodowy nie pozwalał na ustalenie ani wysokości odszkodowania, należnego, co do zasady stronie powodowej. Ale niewykazanej, co do wysokości. Z tych wszystkich względów Sąd Okręgowy apelację oddalił, uznając, że Sąd Rejonowy prawidłowo rozłożył ciężar dowodu. Z uwagi na powyższe orzeczono jak w punkcie pierwszym wyroku jednocześnie Sąd Okręgowy odstąpił od obciążenia pana powoda kosztami postępowania apelacyjnego uznając, że zachodzą tu wyjątkowe okoliczności, których uzasadnieniem jest wskazane w uzasadnieniu Sądu Rejonowego a mianowicie jest to stan zdrowia strony powodowej, która przeszła 3 zawały i udar mózgu i jest osobą stosunkowo ubogą, bowiem, jest na emeryturze, która wynosi około 900 zł - tym samym trudno uznać by jej sytuacja zarówno majątkowa jak i osobista pozwalała na pokrycie przez stronę powodową kosztów tego postępowania. Jednocześnie z uwagi na fakt, że strona powodowa była reprezentowana przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu w punkcie trzecim orzeczono o przyznaniu radcy prawnemu ustanowionemu z urzędu z kosztów nieopłaconej pomocy prawnej w wysokości 1.200 zł. Co do zażalenia pani mecenas Sąd chciałby wskazać, że również zażalenie nie zasługuje na uwzględnienie, bowiem jak wskazano wyżej sytuacja majątkowa strony powodowej uzasadnia odstąpienie od obciążenia strony powodowej kosztami postępowania zarówno przed Sądem Okręgowym, jaki i Rejonowym. Zgodnie z art. 102 w wypadkach szczególnie uzasadnionych Sąd może zasądzić od strony przegrywającej tylko część kosztów albo nie obciążać jej w ogóle kosztami. Przy czym hipoteza art. 102 odwołująca się do występowania przypadków szczególnie uzasadnionych pozostawia Sądowi orzekającemu swobodę oceny czy fakty związane z przebiegiem procesu jak i dotyczące sytuacji życiowej strony stanowią podstawę do obciążania kosztami procesu. W judykaturze konsekwentnie przyjmuje się, że zakwalifikowanie konkretnego przypadku, jako szczególnie uzasadnionego wymaga rozważenia całokształtu okoliczności sprawy łączących się z charakterem żądania poddanego pod osąd przy uwzględnieniu zasad współżycia społecznego. Kwestia stosowania art. 102 kpc pozostawiona jest orzekającemu Sądowi odwołaniem się do jego kompetencji, bezstronności, doświadczenia poczucia sprawiedliwości. Ocena w tym zakresie ma charakter dyskrecjonalny, oparty na swobodnym uznaniu Sadu, kształtowanym własnym przekonaniem oraz oceną okoliczności, może być podważony przez Sąd wyższej instancji w zasadzie jedynie wtedy gdyż rażąco niesprawiedliwa w ocenie Sądu Okręgowego, trudno tu mówić o rażąco niesprawiedliwości w sytuacji, gdy Sąd Rejonowy zwrócił słusznie uwagę na sytuację majątkową powoda jak również na sytuację zdrowotną powoda, biorąc pod uwagę pozostałe, biorąc pod uwagę przedmiotowe okoliczności w ocenie Sądu Okręgowego należy uznać, że zasadnym było odstąpienie od obciążania strony powodowej kosztami postępowania, bowiem można wskazać, że przelatywanie samolotów obok nieruchomości strony powodowej i wynikający stąd hałas może rodzić u niego subiektywne przekonanie, że to żądanie jest uzasadnione. Znaczenie w tym zakresie może mieć powszechny charakter problemu niewłaściwego klimatu akustycznego w obrębie działalności (...) (...) i związane z tym przekonanie o zasadności formułowanego roszczenia. Przedstawione okoliczności w pełni uzasadniają stanowisko Sądu I instancji w zakresie odstąpieniu od obciążenia powoda kosztami procesu. Odmienne konkluzja prowadziłaby bowiem do rozstrzygnięcia z zasadami słuszności, w tym z zasadami konstytucyjnymi i zasadami sprawiedliwości społecznej. Mając powyższe na uwadze na podstawie art. 385 k.p.c. w zw.z art. 397 § 2 k.p.c. Sąd Okręgowy oddalił zażalenie. O kosztach postępowania zażaleniowego rozstrzygnięto jak w punkcie 4 i 5 wyroku,

również odstępując z tych samych powodów od obciążania strony powodowej kosztami postępowania zażaleniowego i przyznając od Skarbu Państwa wynagrodzenie za zastępowanie powoda w tym postępowaniu zażaleniowym.